

може бути вказівка на важливість розв'язання задачі при подальшому вивченні навчального предмета. Інтерес ще не є стійким, але вже вказує, що особистість має певну мотивацію до пізнання.

Високий рівень (креативний) характеризується володінням теоретичними знаннями і практичними навичками, умінням узагальнювати, аналізувати і встановлювати закономірності в галузі, що вивчається. Інтерес до предмету стійкий, проявляється не тільки під час навчання, а й у повсякденному житті. Особистість не потребує спеціальної стимуляції від викладача, а самостійно шукає нову інформацію, вирішує проблемні завдання. Такий рівень демонструє, що особистість має креативний підхід до пізнання.

Отже, пізнавальний інтерес — це явище складне, показниками якого є: мотив, мислення, інтелектуальна робота, задоволення від навчання, ініціатива пошуку, самоосвіта.

І. Фесенко

ТВОРЧИСТЬ О. П. ЧУГУЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ ПАРАДИГМИ

І. Fesenko

O.P. CHUHUY'S CREATIVITY IN THE CONTEXT OF THE MODERN LITERARY PARADIGM

Драматургічна творчість Олексія Прокоповича Чугуя є надзвичайно цікавим і помітним явищем у контексті сучасної української літературної парадигми. У творчому доробку драматурга налічуємо чимало різножанрових творів: і комедії («Замах на Чорта», «Юні чарівниці»), і трагедії («Сибірська дума», «Кривава прем'єра», «Чорна троянда», «Кримські русалки»), і трагікомедії («Червоний смерч» (що складається із двох частин — «Бенкет голодних» та «Весілля людодів»), «Вершина кохання», «Агонія дракона», «Знищити місто»), і драми («Лісові гості», «Велике пророцтво», «Зрадлива доля» тощо). До того ж Олексій Чугуй є творцем малих драматургічних форм, зокрема драматургічних етюдів. До цієї жанрової форми, наприклад, належить така п'єса, як «Юні злодії».

ґрунтовне ознайомлення з біографічним дискурсом О.П. Чугуя надає підстави стверджувати, що освоєння таємниць драматургічного мистецтва слова письменником відбувалося поступово. Показово, що освоєння це здійснювалося як в теоретичному, так і в практичному аспектах. Адже основним напрямком наукової діяльності О. Чугуя було дослідження драматургії та її елементів в інших родах літературної творчості. Висока результативність цих досліджень підтверджується оприлюдненням двох монографій — «Класик української драматургії І. Карпенко-Карий (Тобілевич)», «Драматургічні елементи в ліриці Т. Шевченка» та багатьох статей на цю тему.

Паралельно з науковими пошуками здійснювалося написання драматургічних творів, які автор не поспішав друкувати, незважаючи на те, що деякі з них (наприклад, п'єса «Буйнокрилі») мали сценічне втілення в аматорському театрі. Передусім відзначимо актуальність теми перших оприлюднених п'єс О. Чугуя — трагічна доля українського народу, який навіть після багатовікового поневолення не тільки не скорився, а й продовжував активну боротьбу за визволення з-під колоніального гніту.

Слід зауважити, що п'єси О. Чугуя відзначаються не лише вдало створеними сюжетно-композиційними ситуаціями, а й яскравими комедійними діалогами, окремі репліки яких нерідко набувають ознак афористичних висловів: «кохання — сильніше смерті», «гроші — це найкращі ліки від усіх хвороб», «повернення до соціалізму — це мрія божевільних».

Значну роль у досягненні комедійного ефекту відіграє також неодноразове переодягання та використання засобів гримування і масок дійовими особами — театралізація їх учинків, пародіювання змісту і стилю промов компартійних вождів, жадібних до наживи, схильних до розпусти, підступних і лицемірних в усіх сферах своєї діяльності.

Зауважимо, що однією з особливостей усіх п'єс О. Чугуя є майстерне відтворення «театру в театрі», з усіма його атрибутами — реквізитом, костюмами, художнім і музичним оформленням, а також гострими словесними поєдинками. Усе це робить п'єси драматурга надзвичайно привабливими і виразними в сценічному аспекті. Висока сценічність досягається також завдяки майстерному використанню основних вимог драматургічної поетики, особливо під час створення сюжету, характерів та діалогів, що, власне, надає широкі можливості для реалізації як телевізійної, так і кінематографічної версій.

Драматург також у своїх творах часто вдається до використання улюбленого прийому — поглиблення психологічного аналізу шляхом стислого змалювання картин сну, що переслідують уяву головних персонажів.

Зважаючи на вищесказане, можна висувати, що драматургічні твори, створені О. Чугуєм, можуть стати в нагоді не лише викладачам вищої та середньої школи, а й усім шанувальникам і майстрам художнього слова, музики та театрального мистецтва, а відтак, заслуговують на сценічне втілення.

СЕКЦІЯ:
ДОКУМЕНТНО-КОМУНІКАЦІЙНІ СТРУКТУРИ СУСПІЛЬСТВА:
ТЕОРІЇ, СТРАТЕГІЇ, ІННОВАЦІЇ

І. Давидова

**ІНФОРМАЦІЙНО-КОГНІТИВНА ДИНАМІКА РОЗВИТКУ БІБЛІОТЕК
У ЦИФРОВОМУ СУСПІЛЬСТВІ**

I. Davydova

**INFORMATION AND COGNITIVE DYNAMICS
OF THE DEVELOPMENT OF LIBRARIES IN THE DIGITAL SOCIETY**

Процеси інформатизації бібліотечної діяльності певною мірою відійшли на другий план у професійному середовищі, що цілком зрозуміло, зважаючи на домінуючу поточну ситуацію як в Україні, так і світі в цілому. Разом з тим, травматичні історичні події посилюють комунікаційну взаємодію в суспільстві, виокремлюючи сферу когнітивної комунікації в якості особливого онтологічного об'єкта. У цьому сенсі вектор інформаційно-когнітивної динаміки розвитку бібліотек спрямований на підтримку технологій, що забезпечують процеси генерації, перетворення, репрезентації, збереження, поширення та використання наукової інформації й знань.